

SUB SEMNUL TIMPULUI

Creștere economică în 2010?

► Grig M. DOBREANU

Guvernul României, prin reprezentanții săi de frunte prognozează o creștere economică a României între 0,2% și 1,5%. Să vedem ce zic și specialiștii:

Economia românească ar putea crește cu 3%, anul acesta, pe fondul revenirii economiei europene, în ansamblu, a declarat Giovanni Ravasio, președintele Intesa Sanpaolo Bank România și consilier pe probleme UE.: „Cred că România va putea să realizeze o creștere economică în 2010 peste consensul actual, de 1-1,5%. Consider că România poate să atingă o rată de creștere economică de 3% în acest an”, a spus Ravasio, în timpul unui dîneu organizat de Unimpresa, la care a fost prezent și ministrul Finanțelor Sebastian Vlădescu, transmite Mediafax.

Ipoteza lansată de economistul Giovanni Ravasio a fost confirmată și de ministrul Sebastian Vlădescu, care a declarat că speră în depășirea prognozei oficiale a FMI, BERD și a Guvernului, care mizează pe o creștere de 1,3%: „În economia europeană sunt semne și, așa cum economia României a crescut și a regresat cu economia europeană, dacă țările în care România are piețe revin la creșterea economică, atunci creșterea prognozată de noi sperăm să fie depășită”, a declarat Vlădescu, citat de Mediafax.

România are toate șansele să aibă creștere economică în 2010 din punct de vedere statistic, după ce scăderea din primul trimestru, de

6,4%, a fost cauzată și de un efect de bază defavorabil, a declarat economistul șef al Băncii Naționale a României (BNR), Valentin Lazea.

BRD-GSG și-a redus estimările de creștere a produsului intern brut (PIB) al României în 2010 de la 1,5% la 1%, în urma revizuirii unor statistici de anul trecut și pe fondul cifrelor sub așteptări de la începutul acestui an, potrivit raportului de primăvară cu previziunile băncii, informează NewsIn.

Să credem ce zic optimiștii, să-i credem pe cei pesimiștii? Probabil că adevărul e pe undeva pe la mijloc, ca în toate domeniile de activitate sau de inactivitate din România modernă... sau nu. Așadar se prevede o creștere a economiei bazată pe ce?

Pe turism? Mira-m-aș. Cu un litoral în mizerie care s-a pomenit invadat de turiștii români săraci care nu-și pot permite lbiza ori Bermudele și nici măcar Antalya, dar a neglijat total atragerea turiștilor străini. Un litoral care afișează alge și gunoaie pe plaje neîntreținute și fără elementarele pubele, cu hoteluri neigienizate și personal care vorbește numai limba română și nu înțelege o boabă din alte limbi - parcă ne-aducem aminte de povestea cu milițienii care fiind întrebați în mai multe limbi despre o locație, au răspuns... dând din umeri apoi, la remarcă unuia dintre ei: ai văzut ce de limbi vorbește ăla? să răspundă: Da... și la ce i-a folosit?! Sau cu peisajele montane din reclame. Dar, ia să faceți o plimbare prin poienile minunate atât de laudate. Întâi și-ntâi că o să ajungeți cam greu pe șoselele minunate finisate de sinistrul de la Transporturi cam prin 2015 (dacă mai prinde). Apoi, odată ajunși acolo o să găsiți munți de gunoaie, de peturi și râuri de uleiuri uzate lăsate în urmă de „turiștii” noștri „de duminică”.

Pe agricultură? De un-

de?! Păi noi nu mai avem agricultură decât de subzistență. Marile ferme ale IASurilor și CAPEurilor au fost fărâmițate de o Europă pornită să ne transforme din producători în consumatori, ceea ce și suntem. Utilajele agricole rămase de acum 20 de ani, arată ca niște utilaje de... acum 20 de ani. Instalațiile și sistemele de irigații arată... ca niște fantome și se mai văd doar resturi și bucăți din ele prin curțile oamenilor, pe potecile de dale și pe acoperișuri, la coșurile de fum confecționate din... țevi de aluminiu.

Pe industrie? Mă îndoiesc. Nu mai avem o industrie proprie a statului român, iar cei ce au cumpărat pe „bani grei” sau pe „Euro” gigantii industriei prelucrătoare de fier, aluminiu, petrol și gaze pur și simplu nu plătesc pentru că au contracte care-i scutesc de plată sau nu au bani... că e criză.

Pe energie? Nici acolo nu prea avem șanse. Producem într-adevăr energie ieftină, dar aceasta începe imediat pe mâna „băieților deștepți” și la noi ajunge... ceva mai scump. Ca să nu vă mai spun că banii pe energia noastră îi încasează... alții.

Și atunci... de unde creșterea economică? Din cumpărăturile unei populații din ce în ce mai sărace? Că aceia care ar putea cumpăra se duc la New York, la Paris, la Viena sau la Bruxelles, că e mai de bonton. Și singurele produse neaș românești de pe piață, vorba unui mesaj de pe site-urile de socializare, ar fi vinul, țuica și... curvele. Și parcă nici din alea nu mai avem, că viile s-au uscat, țuică n-o să fie că prunele le-a bătut pătura, iar ultimele au cam plecat la produs prin Irlanda...

Și atunci ajungem la vorbele BERD, care zicea că o să avem o creștere economică... negativă. Pe asta o cred. Dar mai avem până la sfârșitul anului. Om trăi și om vedea.

Civilizația - drept sau obligație?

► Gogu MAGHERESCU

Ne place să credem că suntem un popor civilizat, așezat undeva în centrul civilizației europene (dacă măsurăm Europa de la Ural până la Atlantic), cu vechi tradiții și contribuții la răspândirea aceleiași civilizații pe continentul nostru și, dacă ne luăm după dacologi, chiar în întreaga lume sau, mă rog, spre Asia și Africa - vezi populația Ainu din insula japoneză Hokkaido și luptătorii hitiți din Egiptul antic - să ne oprim aici cu visarea și să nu ne mai gândim la ciudații vi-racochas ajunși din Peru și până

secolul trecut, de pe vremea când era mamare fată mare. Astăzi nu se mai obișnuiește să-ți saluți nici măcar proprii părinți, dar mite vecinii de la bloc, care mai au din când în când nerușinarea să-ți mai facă observații privind liniștea în orele de odihnă din timpul zilei sau chiar din timpul nopții.

Patruzeci de ani de CAP și IAS cu plan de producție de câteva ori mai mare decât posibilitățile pământului, de producții peste plan în toate domeniile economiei și salarii mai mult decât neîndestulătoare, au schimbat complet conștiința unui popor care-și zicea civilizat...

ier"! Mai o „fușeraie”, adică o lucrare făcută „pe șes” în timpul sau în afara programului, dar cu materialele întreprinderii, mai un „tain” scos pe ascuns din secție și chiar din fabrică, au creat legenda românului fără teamă și rușine, care se descurcă și în piatră seacă.

Ca să nu mai vorbim de vestitul ciubuc ce se dădea oriunde și oricând, în bani, în cafea, în vestitele Kent pe care, vorba aceea, cine le cumpăra nu le fuma și cine le fuma... nu le cumpăra. De la portarul spitalului ori întreprinderii unde aveai un interes, până la secretara care îți înlesnea accesul la

în Insula Paștelui.

Ce a mai rămas din civilizația noastră în mileniul al III-lea?

Nu mai amintirile, și acelea foarte palide.

Nimeni nu-și mai amintește obiceiurile rurale de a saluta persoanele mai în vârstă întâlnite pe ulițele satului. Sau chiar dacă și le mai amintește... e vorba de ceva din

parcă aud și acum bancul cu ședința de bilanț de la CAP când un țăran nedumerit întreba: „tov. Președinte, noi mai primim ceva produse, ori rămânem cu ce am „luat” (a se citi furat) de pe câmp?”. La fel se proceda și în sectoarele industriale, unde fiecare „se descurca” la locul de muncă. Și cine nu o făcea, era „fra-

domnul director și... însuși domnul director, nimeni nu se dădea înapoi și nu dădea înapoi un asemenea chilipir.

Astăzi ciubucul a devenit „șpagă” și, în multe sectoare ale societății chiar se impozitează, iar dacă se numește „coplată” se încasează și TVA, deci este... legal.

Continuare în pag. 2